

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 50. Væ autem homini illi per quem filius hominuis tradetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

collegij totius infamia, valde turbatos & suspensos ne forte dissensio & suspicio mala inter eos oriretur, noluit pius Dominus eos diutius suspensos tenere, sed signo significavit, quis esset dicens: *qui intingit mecum manum in catino*: unde prudentioribus omnino videtur Judas eo momento cum Christo in patinam alicuius iusculi, aceti vel salsamenti intinxisse: sed quia idem faciebant subinde alij Apostoli forte ex hisce verbis Christi Iudam proditorē ab eo signatam, certo cognoscere nequiverint, sed tantum probabiliter. Quia in te in mentem venire potest Catholico Vtraquistarum cum Iuda damnatio, nam proditor intingendo deregitur quasi dicat Intinctores nostri temporis, qui Calicem & bibitionem ad eum urgent pro plebe esse de familia Iudæ. Quare autem Iudam non nominavit Christus, tres videntur causæ, 1. ut eius famæ tenerrimè consuleret, nosque idem proximis facere doceret, 2. ne Petrus & Apostoli in Iudam insurgerent, eumque discerperent, 3. ut Iudam hac lenitate & charitate ad pœnitentiam provocaret, & ideo minas statim subiunxit, si non ageret pœnitentiam, dicens,

§. 49. *Et filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de eo. v. 21.*

Vadit ex necessitate finis triplici ratione, primo quidem ex parte nostra, quia per eius passionem liberati sumus Ioanis 3. *Oportet exaltari filium hominis, ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam*, 2. ex parte ipsius Christi qui per humilitatem passionis meruit gloriam exaltationis ad dextram patris. Luc. 2. *Nonne oportebat Christum pati & sic intrare in gloriam suam*. 3. ex parte Dei cuius definitionem circa passionem Christi prænuntiata in scripturis & præfigurata, in observantia veteris Testamenti oportebat impleri, nempe in *Lege: Moyse & Prophetis & psalmis in quibus scriptum est & sic oportebat Christum pati & resurgere à mortuis. Luc. 22. 24.*

Sed quo vadis Domine? quò sine ministris properas Pontifex sanctæ redemptionis tuæ opus consummare, voluntatem patris perficere: Huc vado. Hoc cibus meus est & vnicum desiderium animæ meæ. Ergo mi Deus vadis pro me ut audio ad crucem, tormenta, mortem? ad me reconciliandum patri, ad me reducendum ad me purgandum nescio quid hic dicam. Frater pro fratre vix audeat mori, & tu Dominus meus & Deus meus pro me vadis mori? A. A. A. Domine nescio loqui.

§. 50. *Va autem homini illi per quem filius hominis tradatur.*

Quia Christus repetit filium hominis insinuare voluit gravitatem peccati & enormitatem, puniendam acerbissime nisi resipuerit in tempore unde minatur væ & æternum væ, quia non solum tradet simplicem hominem Iudas sed Deum hominem, conceptum de Spiritu Sancto, natum

ex Matia Virgine: non enim hominem reparare potuit nudus homo, qui & ipse esset peccatis obnoxius & debitor Deo pro suo proprio peccato, ex quo displicebat diuinæ Maiestati, omnes enim peccauerunt ait Paulus & egent gratia Dei: neque hanc redemptionis humanæ æconomiam subire debuit Deus purus, qui non offenderat: sed erat pars læsa: neque Angelus quia non habet proportionem ad satisfaciendum pro tam magno malo hominum omnium qui peccauerant: id est, non potuit Angelus huiusmodi satisfactionem condignā Deo exhibere, quia non habet Angelus in se dignitatem quantam requirit tota humana natura, quæ, auersa à Deo, debuit reduci per aliquid ei præponderans, dignius & perfectius, quam sit tota generis humani propago. In hac igitur ineffabili vnitate Trinitatis, cuius in omnibus communia sunt opera atque iudicia reparationem humani generis propriè filij persona suscepit, vt quoniam ipse est, per quem omnia facta sunt, & sine ipso factum est nihil (quippe plasmatum de limbo terræ hominem, flatu vitæ rationalis animauit) idem naturam nostram ab æternitatis arce deiectam, amissæ restitueret dignitati, & cuius erat conditor etiam esset reformator: Bene igitur tanta persona Traditori suo minima est, & ob enorme crimen, horribile & tremendum væ.

O Altissime & Omnipotens Creator quid hic dicam? obsecro te ne audiam vnquam ex te æternum Væ, sed vt hoc audire non merear, da obsecro gratiam ne vel Te vel Sancta tua indigne vsurpando vnquam prodam. Sed cor meum omni qua possum facultate te laudet, tibi, gratias agat impendioq; exulter spiritus meus in laude tua & te magnificet anima mea quia gratia tua magna est super me, & super omne quod est homo, quod Saluator eius effectus sis, homo Deus.

§. 51. Bonum erat ei, si non esset natus homo ille. v. 27.

Propter illud impendens Væ, bonum erat ei, natum non esse, quia melius est indiuiduo non esse quam tam male esse nempe æternum, in inferioribus terræ partibus occlusum, vbi sempiternus horror inhabitat nulla lux, dies nulla, tempus nullum, nulla quies, gaudium nullum, nulla redemptionis spes, nulla fides, spes aut charitas; consiliū nullum, intellectus confusus, voluntas pessima, sola deplorandorum memoria, ignis ardentissimus, sulphure & pice accensus, intolerabilius glacie frigus, nullus ordo, clamor immanis, continuus eiulatus & ploratus, maledictiones in Deum sanctos & parentes, & socios peccatores, desperationis signa plurima, contumeliæ, horribiles dæmonum aspectus, verberationes, illusiones, & puneturæ: per quæ enim quis peccauit per hæc & punietur à Carnificibus illis infernalibus imo à se ipso sine cessatione aut mora in sempiternum.

OPæ